

Наша громада – єдина родина

Де згода в сімействі, де мир і тишина,
Щасливі там люди, блаженна сторона.
І.П. Котлярєвський.

ГРОМАДСЬКО-ПОЛІТИЧНА ГАЗЕТА ПРО ЖИТТЯ НАШОГО КРАЮ №6(127) 24 БЕРЕЗНЯ 2023 РОКУ

Красногорівські ліцеїсти представили громаду на обласних змаганнях із пішохідного туризму

Можливо, років через п'ятдесят сучасних дітей назвуть дітьми війни й нададуть певні пільги. Адже їхнє дитинство минає у край непростій і напруженій обстановці.

Два роки дистанційного навчання, викликаного пандемією коронавірусу, не минули безслідно для школярів і студентів. Переважна більшість із них має неабиякі прогалини в знаннях, а також у соціалізації. Деякі взагалі не знають, як це: систематично працювати над собою, напружуватися, вибудовувати стосунки в колективі. Чи зможуть вони знайти своє місце в дорослому житті, стати справжніми професіоналами?

Проте всі ці проблеми бліднуть у порівнянні з наслідками війни. Бо коли навчання в школі кілька разів на день переривається від загрози ракетних обстрілів і дітям доводиться швидко бігти в укриття, тут уже не до знань. Головне – зберегти їхнє життя, хоча би трохи применшити стрес, якого вони зазнають.

А що, коли татко на фронті й мама постійно переживає за нього? Або рідна домівка лишилася на окупованій території й родина вибудовує життя з чистого аркуша на новому місці, у відносній безпеці? Як це переживання для дитячої душі! І як вони позначаються на дорослому періоді?

– Не можна відкладати життя «на потім», особливо коли йдеться про дітей, – говорить учитель фізичного виховання Красногорівського ліцею Юрій Григорович Каленіченко. – Діти швидко ростуть, дорослішають, тож їхнє дитинство вже не повториться. Ми, дорослі, маємо подбати, щоб воно було щасливим – навіть попри війну.

Ю. Г. Каленіченко ініціював проведення у навчальних закладах нашої громади товариських змагань із волейболу. Перша така зустріч відбулася на початку березня у Великій Багачці: команда юнаків та дівчат із Красногорівки змагалася з місцевими школярами.

А 17 березня вже Красногорівський ліцей приймав гостей – дві волейбольні команди (хлопців та юнаків) із Рокитянского ліцею.

– Це були товариські зустрічі, та все ж від спортивного азарту у кожного учасника змагань перехоплювало подих, – розповідає учитель. – Уперше після річної перерви наші спортсмени брали участь у змаганнях.

Ще одна яскрава подія, яка запам'яталася красногорівським спортсменам – це участь в обласних змаганнях із пішохідного туризму, що відбулися 10-13 березня в Михайлівській громаді Полтавського району.

Відкрита першість Михайлівського ліцею з пішохідного туризму (саме так називалися змагання) є частиною 25-го туристського кубка Полтавщини серед учнівської та студентської молоді.

– Ці змагання теж проводилися вперше від початку війни, – говорить заступниця директора Красногорівського ліцею Вікторія Михайлівна Омеліч, яка разом із учителем Володимиром Пилиповичем Біруком супроводжувала команду з нашої громади. – На жаль, старші учні не змогли поїхати в Михайлівку: дехто не захотів пропускати уроки, а декого не відпустили батьки. Старшу вікову групу у нашій команді представляв лише Віталій Тимошенко, він посів восьме місце в особистому заліку. Це непоганий результат, адже участь у змаганнях узяли загалом 150 туристів із різних громад області.

Окрім Віталія, до команди Красногорівського ліцею входили Марина Ганнущенко, Альона та Олесь Ісаєнко, Уляна Михайленко, Софія Каленіченко, Владислав і Віталій Кордубани.

– Усі учасники мали подолати смугу перешкод: колоду, паралельні перила, траверс, жердину, переправу, – продовжує В. М. Омеліч. – Ми не можемо похвалитися вагомими перемогами: наша команда посіла 12-те місце серед 15-ти команд. Та справа в тому, що в команді переважали новачки: лише Владислав і Віталій Кордубани раніше брали участь у змаганнях такого рівня. Водночас ми й не ставили за мету здобути призове місце. Для нас важливою була участь дітей у змаганнях, щоб вони сповна відчули той спортивний драйв, який завжди супроводжує подібні заходи. Головне – переборюючи страх, усі члени команди успішно подолали смугу перешкод!

Зазначимо, що спортивний пішохідний туризм – це дуже високотехнічний вид спорту, який вимагає неабиякої підготовки. Команда Красногорівського ліцею не випадково представляла Білоцерківську територіальну громаду на обласних змаганнях. У закладі багато років активно працює гурток пішохідного туризму. Кілька років тому вчителі ліцею В. П. Бірук та Ю. Г. Каленіченко разом зі старшокласниками об'їздили у спортивний залі закладу штучний скеледром. Утілити цей задум у життя допомогли благодійники – Віктор Володимирович та Юрій Володимирович Кордубани.

Маючи прекрасний скеледром, у ліцеї впровадили в навчальну програму модуль за вибором «Туризм», тож усі учні долають вершини на уроках, а найбільші екстремали – ще й на заняттях гуртка пішохідного туризму.

– Судді змагань звернули увагу на те, що наші діти спритні, кмітливі й швидко навчаються, – ділиться В. М. Омеліч. – А методист комунального закладу «Полтавський обласний центр національно-патріотичного виховання, туризму і краєзнавства учнівської молоді Полтавської обласної ради»

Товариська зустріч із волейболу у Великій Багачці

Олесь Ісаєнко долає смугу перешкод

Владислав Кордубан добре виступив на змаганнях

Анатолій Вікторович Криворучко, який був головним суддею змагань, запросив нашу команду у свій центр на навчання.

Сподіваємося, що попереду в юних

спортсменів буде багато цікавих змагань. Тож побажимо їм спортивного драйву і, звичайно ж, перемог!

Зінаїда МАТЯШОВА.

ФК «Рокита» – чемпіон Відкритої першості Полтави

Із 17 листопада 2022 року по 19 березня 2023 року в спортивному комплексі Полтавського заводу медичного скла відбувалися змагання з міні-футболу в рамках Відкритої першості міста Полтави.

У змаганнях узяли участь 12 команд із обласного центру та різних куточків області. За регламентом першості 12 учасників в одне коло визначили шість кращих команд, які й боролися за звання чемпіона міста Полтави у Вищій лізі.

Учасники цих змагань була й футбольна команда «Рокита». Після попереднього етапу наша команда зайняла верхню сходинку турніру, вона здобула 10 перемог у 10 матчах

і лише в одному матчі зіграла внічию (2:2) із багаторазовим (зокрема й минулорічним) чемпіоном – ФК «Андріївка».

Саме гра між цими командами 19 березня 2023 року стала фінальним акордом змагань. Футболісти «Рокити» показали блискучу гру та жагу до перемоги. Вони перемогли суперників із рахунком 3:2. Тож у результаті ФК «Рокита» забезпечила собі звання чемпіона міста Полтави з міні-футболу сезону 2022-2023 років.

Команда завоювала красень-кубок, з чим її на врученні привітали голова Федерації футболу м. Полтави М. Кудяцький і численні вболівальники.

Команда ФК «Рокита»

Допомога від благодійників

Через війну багато українців були змушені покинути рідні домівки й рятуватися за кордоном чи у відносно безпечних регіонах України. Дехто через певний час повернувся додому, а дехто, на превеликий жаль, не має такої можливості: їхнє житло зруйноване або розташоване на окупованих ворогом територіях.

Близько року на території нашої громади у Подільському та Корнієнківському закладах дошкільної освіти проживають люди, які на початку повномасштабної війни тікали від ворожих обстрілів. Сільська рада й місцеві жителі піклуються про них: облаштували для зручного проживання дитячі приміщення, залучають благодійні організації й по можливості роздають людям харчі, одяг, побутові речі тощо.

Та допомога ніколи не буває зайвою. Миргородська районна рада спільно з районною військовою адміністрацією залучили до допомоги внутрішньо переміщеним особам Фонд

Білоцерківський сільський голова Іван Лещенко, голова Миргородської районної ради Наталія Гирка, представник Фонду Віктора Пінчука Сергій Проценко та начальниця відділу освіти, молоді і спорту виконавчого комітету Білоцерківської сільської ради Людмила Якименко підписують документи про передавання і взяття на облік побутової техніки.

Віктора Пінчука та газодобувну компанію «GEO ALLIANCE GROUP». Масштабний проєкт, метою якого є поліпшення побутових умов

у місцях колективного проживання переміщених осіб, охопив дев'ять громад району. Благодійники закупили й передали в місця

Дві третини школярів є пільговиками

Такі дані оприлюднив Білоцерківський сільський голова І. В. Лещенко 16 березня 2023 року під час чергової двадцять другої сесії Білоцерківської сільської ради восьмого скликання. На ній депутати затвердили Програму «Організація харчування дітей у закладах освіти Білоцерківської сільської ради на 2023-2025 роки».

ритеріальну цілісність України; діти із особливими освітніми потребами, які навчаються в соціальних та інклюзивних класах; діти, які перебувають у складних життєвих ситуаціях.

Пільговиками у нашій громаді є дві третини від загальної кількості учнів та вихованців дошкільних закладів. Їхнє харчування частково покривається коштом місцевого бюджету.

Під час сесії сільської ради

Обговорюючи це питання, І. В. Лещенко зазначив, що законодавство України надає окремим категоріям учнів загальноосвітніх та вихованців дошкільних закладів пільгу у вигляді безплатного харчування. У свою чергу депутати Білоцерківської сільської ради дещо розширили цей перелік. У результаті безплатне харчування в нашій громаді отримують: учні 1-4 класів; учні з числа дітей-сиріт і дітей, позбавлених батьківського піклування; діти, які мають статус постраждалих унаслідок аварії на ЧАЕС; діти із сімей, які отримують допомогу відповідно до Закону України «Про державну соціальну допомогу малозабезпеченим сім'ям»; діти з інвалідністю за наявності медичної довідки; діти-внутрішньо переміщені особи; діти осіб, визнаних учасниками бойових дій, та діти загиблих військовослужбовців, які брали участь в АТО й загинули, захищаючи незалежність, суверенітет та те-

Лише третина школярів та вихованців дошкільних закладів харчується батьківським коштом.

Щоб профінансувати харчування пільгових категорій протягом 2023 року, депутати передбачили в бюджеті територіальної громади видатки у сумі понад 1,2 млн грн: 976 тис. для учнів закладів середньої освіти і 339 тис. для вихованців дошкільних закладів.

Окрім харчування учнів, депутати на сесії розглянули понад 30 питань порядку денного. Так, вони заслухали звіт заступниці Білоцерківського сільського голови О. Ф. Вишинок про виконання місцевих цільових програм, внесли зміни та доповнення до окремих програм, затвердили низку нових комплексних програм, зокрема про підтримку Служби безпеки України, підрозділів Національної гвардії України, Третього відділу Миргородського районного територіального центру комплектування та соціальної підтримки.

Красногорівські ліцеїсти наближають перемогу

Через повномасштабну війну багато людей опинилось у скрутній ситуації. Окрім допомоги держави, на поміч прийшли волонтери. Відтак сотні тисяч людей приєдналися до волонтерського руху. Серед них є й підлітки та діти. Активні та вмотивовані, вони готові перевертати гори, щоб допомогти захисникам України. Адже на війну пішли їхні батьки, брати, друзі.

У важкий час навчаються наші учні, у важкий час працюють учителі. Та мета в нас одна: бути сильними, вистояти, навчатися й наближати перемогу.

З початком повномасштабного вторгнення старшокласники Красногорівського ліцею долучилися до волонтерської діяльності: в спортивній залі плели маскувальні сітки. Потім до них приєдналися учні початкових класів – малювали патріотичні листівки, фантазували над оберегами. Всі разом готували концерти для воїнів Національної гвардії України.

Важко перелічити всі волонтерські справи наших учнів. Це й акції «Смілива гривня», «Зігріть воїна-захисника», «Новорічний подарунок для воїна», «Лист солдату ЗСУ», виготовлення окопних свічок і багато іншого.

компактного проживання ВПО холодильники, пральні машини, праски, електроплити, обігрівачі, електрочайники, мікрохвильовки, бойлери тощо на загальну суму близько 500 тисяч гривень.

14 березня голова Миргородської районної ради Наталія Гирка і представник Фонду Сергій Проценко відвідали нашу Білоцерківську громаду. Звичайно ж, не з порожніми руками: привезли в обидва заклади холодильники, пральні машини, бойлери, праски, мікрохвильові печі.

Спочатку благодійники зустрілися з Білоцерківським сільським головою Іваном Лещенком та очільницею відділу освіти, молоді і спорту Людмилою Якименко. А підписавши документи про передавання побутової техніки, одразу вирушили на зустрічі з людьми у Подолі та Корнієнках.

Уже майже рік тут живуть наші співвітчизники, які особливо постраждали від війни, тому слова підтримки для них завжди на часі. Неможливо описати словами вдячність людей за допомогу, а особливо – за увагу. У ці нелегкі для України й українського народу часи згуртованість, людяність та підтримка вселяють неабиякий оптимізм і віру в перемогу.

За матеріалами <https://myrhorod-rada.gov.ua/>

Виконком Білоцерківської сільської ради та ветеранська організація глибоко сумують з приводу смерті

жителя с. Білоцерківка, дитини війни, ветерана праці

ТУРА Володимир Прокопович;

жителя с. Рокита

ЧИГРИНЦЯ Григорія Івановича;

жителя с. Рокита, ветерана праці

КОРОЛЯ Миколи Григоровича

і висловлюють співчуття рідним і близьким покійних.

ЖАХ!

Дикий експеримент чи садизм?

Під час боїв під Бахмутом воїни ЗСУ захопили позиції російських загарбників і проводили зачистку. Вже збиралися кинути в один із підвалів гранату, аж раптом почули шурхіт.

Як виявилось, в підвалі росіяни 42 доби (!) утримували полонених українських воїнів, при цьому не давали ні їсти, ні пити.

Один із полонених – 27-річний Олексій Гордєєв – дивом вижив і розповів, що отримав два важких осколкових поранення: у ногу й спину. Воїн майже не міг пересуватися й лежав поруч із такими ж пораненими або померлими від ран побратимами. Їв хлібні крихти з землі й пив воду із калюж. Одного разу, знемагаючи від спраги, Гордєєв зробив кілька ковтків антифризу з обігрівача й ледь не отруївся. Він настільки ослаб, що не міг навіть обізватися, коли нагорі почув українську мову.

«Такого я ще не бачив. За винятком радянської кінохроніки про звільнення Освенцима, – написав

журналіст Сергій Гармаш, побачивши хлопця. – **Максимально виснажений. Просто живий скелет. Харчувався він крихтами – худ із 80 до 42 кг.**

Інші полонені були мертвими або нежитими. Останнім надали медичну допомогу й тепер лікують від ран та дистрофії.

«Олексія звільнили. Мені дали компот», – увесь час повторював він, посміхаючись. «Компотик» був мрією у двомісячному голоді та холодному підвалі... Він попросив мене не публікувати його фото, поки він не подзвонить мамі. Та й навіряд чи такі фото є етичними для публічного перегляду. Це скоріше для майбутнього Гааги, – додав С. Гармаш. – **Питання до росіян: навіщо тримати людей у підвалі без їжі та води? Їх же можна обміняти на своїх. Адже ваші матері теж чекають синів... У чому сенс? Це якийсь дикий експеримент? Чи просто садизм?»**

Релігія на службі ВІЙНИ

На цьому фото російські попи хрестять та освячують балістичний стратегічний ракетний комплекс під назвою «Сатана». Він запускає міжконтинентальні балістичні ракети з дальністю польоту понад 5 тисяч кілометрів, які здатні переносити ядерні боеголовки.

Як розповіли самі священнослужителі російським журналістам, такий обряд почали застосовувати ще 1998 року. Правда, тоді освячували лише космічні ракети. Священники стверджують: з тими ракетами, які вони освячували, було все гаразд, а неосвячені падали. Тепер же обряд освячення російські попи застосовують і до військових ракет, які вбивають українців. Тож про «християнські цінності», які нібито сповідують представники московської церкви, годі й говорити.

А ви й досі відвідуєте московську церкву?

